

המצעד החרדי

9.2.10-15.2.10

המפרסמים:

תנובה	\$102,942
יונילור	\$91,116
שטראוס	\$91,035
החברה המרכזית למשקאות	\$63,297
אוניברקול	\$41,846

העיתונים:

המודיע	73 עמי
יתד נאמן	69 עמי
משפחה	62 עמי
בקהילה	31 עמי
המבשר	28 עמי

לתשומת לב!

הנתונים מבוססים על פי מחירי מחירון של כל מודעות הפרסום שהתפרסמו בעיתונים המודיע, יתד, משפחה ובקהילה. המחיר הריאלי נמוך בכ-60%. ט.ל.ח.

יפעת בקרת פרסום

לומדים לקרוא

‘תנובה’ עדיין מובילה במצעד השבועי, ו‘שטראוס’ חוזרת לזירה אחרי שבוע של היעלמות. אוניברקול מפרסמת עמודים צבעוניים (נירלט) וזוכה להיכנס למצעד השבועי. העיתונים: כמה אנשים לא יאהבו את התוצאה השבועי. המודיע במקום דלק, הראשון, המבשר – גלו בעצמכם. יתד נאמן במקום השני ואחריו – משפחה.

רואים עולם

מדבקה מאחורי האוטובוס ממחישה לנוסעים אחריו עד כמה הבטריות של חברת ‘דורסל’ חזקות. האוטובוס ימשיך לנסוע באמצעות דלק, אבל הבטריות יזכו למיתוג מצויין. זה מה שנקרא: חשיבה מחוץ לאוטובוס



ה'חסויות' חסויות

מה קרה לעולם החסויות שנמוג בשלל הרכבים הממותגים? ■ וגם: מי היה הת'תניק הראשון שהגה את הרעיון המקורי, ומי הרים ראשון את הכפפה?

עם רעיון לא רע בכלל.

דקות מאוחר יותר, החליט לגשת לדני פלדהיים, האחראי באותם ימים על חנות הספרים הסמוכה לשיבה. הבחור פרס בפניו את הרעיון, והציע לו לקחת על העניין חסות. בימים בו עם ישראל יוצא בהמוניו לרחובה של עיר, נימק את פשר הצעתו, מדוע לא תפרסם על גבי רכב מיוחד את מרכולתך? פלדהיים התלהב מהרעיון המקורי והודיע כי יש אישור למימון ההוצאות תמורת הפרסום.

באותו יום, הוכרז פלדהיים כנחשון של פורסי החסויות לשיבות בימי פורים. יצוין כי חברות אחרות כמו 'בשר הקר' ורשת החליפות 'ליבוביץ', נמנו אף הם בין החלוצים בתחום.

אנחנו רואים אותם שועטים בפורים על רכבים, צעירים חסרי ניסיון, חלקם שתויים ומבולבלים למחצה, אבל הם טרודים בסוגיה הבאה: היכן כתובתו של הגביר הבא אליו עולים המתרימים. עולמם של הת'תניקים בפורים אינו אחיד, ובמרבית הישיבות התמונה המתוארת כבר לא בתוקף (- ההסעות מתבצעות בטנדרים שכורים וממותגים, משום מעשה שהיה, רח"ל) אבל יש שעדיין מנהלים ומניידים את מגבית הפורים של הת'תים בשיבות, על רכבי השכרה.

חסויות? כמעט ולא נראות היום. לא בשל אי הימצאות, אלא בשל היותן רבות כל כך. רמת האפקטיביות נושקת לצדקה הניתנת על ידי מפעל, הזוכה מאוחר יותר

בכרימאל ממתנים 70 ק"ג של סלטים באריות פגומות. 'תגיעו לקחת, אנו תורמים לכם בשמחה', אמרו.

ערב ראש חודש אדר, נשכר הרכב הראשון, ובחורים נשלחו לאזור הצפון כדי להביא את הסלטים.

בדרך צפונה, הגרוע מכל קרה.

הרכב החליק, הנהג איבד שליטה וכתוצאה מכך נגרמה תאונה קטלנית, בה נהרג בחור ישיבה 'טרמפיסט'. שניים נוספים נפצעו.

מאז אותו יום טרגי ועד היום, השימוש ברכבים פרטיים נאסר בצורה גורפת. המגבית בימי הפורים נערכת עד היום בשיבת קול תורה. באמצעות הסעות. בשיבות אחרות מנהג הרכבים לא נעלם, אך התחבורה העיקרית - במיוחד



בקרב הצעירים - היא טנדרים והסעות.

ת"ת טכנולוגי

רמת המחשוב של מערכת הת"ת לא מביישת תוכנה של מערכת בחירות מקצועית. אם נהיה ספציפיים יותר, הרי שהתוכנה בה נעשה שימוש כיום במערכות הבחירות ע"י דגל התורה, פותחה דווקא בת"ת של ישיבת קול תורה, על ידי שלמה למפרט, בתקופת כהונתו של חיים לנג כראש הת"ת.

מי הצביע? מי לא הצביע? סינון אחד, הדפסה, מסירה ל"דף" והופ! מצביעים נוספים בדרך לקלפי. תרגמו את הדברים לעולם השנור ותגלו עד כמה אפקטיבית יכולה להיות מערכת ממוחשבת ומאורגנת.

בתוכנה גם. מאגר כתובות הנדיבים הגדול ביותר בעולם הישיבות. (ומכאן ההצלחה בהכנסות. במשך שנים רבות החזיקה הישיבה בתואר "קופת הת"ת העשירה ביותר". חילוקי דעות רבים יש

למסע ההתרמה נבחר רכב ארבע על ארבע יוקרתי ונדיר שהיה באותה תקופה לוקסוס, ככבישי ישראל. עוברים ושבים ברחוב הפנו את מבטם לעבר הרכב, ונתקלו שוב ושוב בפרסומת המיוחדת של פלדהיים.

שאר המתרימים עשו את דרכם בכלי רכב רגילים כבשנים קודמות, ועליהם פרסו שאר החברות את חסויותיהם, שהיו כמובן, זולות יותר. רעיון נטילת החסויות מבעלי עסקים עבר מפה לאוזן כאש בשדה קוצים, וישיבות כמו 'חברון גבעת מרדכי' ו'עטרת ישראל' הצליחו עוד באותה שנה להשיג לעצמן כמה חסויות.

ההתחלות קשות

לאחר שמנהלי הת"ת ב'קול תורה' הבינו כי הוצאות התחבורה נעשות על ידי אחרים, גם תלבושות ואוכל ביקשו לחסוך.

לאחר פניית הבחורים, נרתמה חברת שטראוס עילית לבקשתם והודיעה כי

לשמינית עמוד במודעת ברכה הממוקמת בעמוד פנימי ביומון זה או אחר. אבל תודו שלא תוכלו לשכוח את החסויות הראשונות, אלו שיצרו את מהפכת החסויות ומשכו עיניים מכל עבר.

אם כל ההתחלות

המקום: ת"ת ישיבת קול תורה, בניין פולדה, קומה מינוס 1. השנה: תשנ"ט. התקופה: שלהי חודש שבט. המשימה: ארגון מגבית פורים עבור הת"ת (תומכי תורה) שעל ידי הישיבה.

כמדי שנה, התכוננו בחורי הישיבה לימים של עבודה אינטנסיבית ומפרכת. אסיפת כתובות למאגר התורמים, ארגון קבוצות וסידורם לפי זוגות, פריסת מפות, סימון אזורים, הטלת תפקידים ועוד. ובמילה אחת אחרת – 'שנור'.

ימים ספורים לפני ראש חודש אדר, בו מרבים בשמחה ומתחילים במלאכת השנור, חשב אחד הבחורים איך לייעל את המערכת וברגע של השראה, הבריק